

میرزا علی اکبر مرندی

میرزا علی اکبر مرندی...

میرزا علی اکبر مرندی

ولادت: 1314ق.

محل ولادت: مرند

وفات: 1416ق.

محل دفن: مرند

محل تحصیل: تبریز، نجف

اساتید: حضرات میرزا ابوالحسن انجلی، سید ابوالحسن اصفهانی، میرزا محمد حسین نائینی، آقا ضیاء الدین عراقی و...
استاد عرفان: آقا سید علی قاضی طباطبایی

میرزا علی اکبر مرندی مدتی در تبریز به محضر اساتید به نام آن سامان راه یافت و سپس وارد حوزه نجف اشرف شد. ایشان پس از ورود به نجف با علامه طباطبایی و برادرش آیت الله سید محمد حسن الهی هم حجره شد و هر سه از محضر پر فیض آیت الحق سید علی قاضی بهره بردند. او در استفاده از درس های رسمی حوزه بسیار کوشا بود و به شهر نجف علاقه وافری داشت. اما علی غم میلش به علت بیماری و به دستور پزشکان پس از شانزده سال اقامت در این شهر به ایران بازگشت مدتی در آذربایجان به تدریس پرداخت و وقتی دید شهرت و آوازه پیدا کرده است از آنجا به شهرستان مرند رفت و در آن شهر اقامت گزید. این عالم وارسته زندگی در گمنامی را می پسندید و علاقه ای نداشت که او را به عنوان یکی از شاگردان مرحوم قاضی بشناسند آیت الله سید ابوالقاسم خویی که در نجف با آیت الله مرندی هم دوره بود درباره ایشان می فرمود: اگر کسی از نجف به قصد زیارت آیت الله مرندی به مرند برود، ارزش دارد. در پاسخ گویی به سوالات شرعی بسیار محتاط بود. فرزندش می گوید شخصی از اهالی روستا از آقا سوالی پرسید جوابش را گرفت و رفت. دیدم آقا بسیار مضطرب است. به من گفت: خودت را زودتر به آن روستا برسان و این پاسخ را که کامل است به فلانی بده و برگرد حدود یک ساعت طول کشید تا برگشتم و به آقا عرض کردم که ماموریت را انجام دادم. آقا نفس راحتی کشید و لبخند زد. تهجد و شب بیداری از اصول مسلم او بود. همسرش درباره احوالات وی می گوید: یک بار دیدم آقا در دل شب مثل ابر بهاری اشک می ریزد و فریاد و ناله عاشقانه اش سکوت شب را شکسته. پرسیدم آقا این همه گریه برای چیست؟ نگاهی کرد و گفت: از آن چیزی که من اطلاع دارم اگر شما مطلع بشوید به کوه ها فرار می کنید! سپس فرمود: من تعجب می کنم که چرا تا به حال دیوانه نشده ام! نقل است که ایشان به بیشتر کسانی که دستوری می خواستند تکرار این جمله را توصیه می فرمود: ظلمت نفسی فاغفرلی همان ذکری که خود در روزهای آخر حیاتش بسیار با آن مانوس بود.